Mr. President.—That practice should be observed from the next session.

Amendment was, by leave, withdrawn.

The Cochin Tenancy and Kudiyirippu Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, I move that the Cochin Tenancy and Kudiyirippu Bill be read in Council.

Mr. T. K. Nayar.—I second it.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—Sir, I oppose the Bill. I regret very much that I have to oppose this non-official measure for more reasons than one in the interests of the tenants as well as the land-lords. Conditions in Cochin-State have not in the least undergone any material changes during the last few years necessitating the passing of such a piece of legislation. Whatever be the cases of tenants elsewhere, I can speak with a certain amount of definiteness that the tenants in Chittur are all quite happy under the existing Tenancy Regulation which to them is a great boon in itself. The tenants in Chittur have never raised a single voice of protest against the compulsory evictions effected by the Jenmies but on the other hand they have always welcomed such evictions since the Courts always award them compensations which is always higher than the actual amount spent by them over their improvements. In certain cases due to such awards being made by virtue of the provisions of the Tenancy Regulation, the landlord finds himself almost in an impossible position to have the tenant evicted with the natural result that the tenant by lapse of time becomes the owner of the jenm right as well, which he gets for nothing. The present law has given the fullest satisfaction to the tenants and I therefore see no reason why another law should be enacted. As far as Kudiyirippu lands are concerned, I can say that they are leased out purely out of humanitarian motives. Instances are not wanting where we find the landlord unwilling to part with ownership of even an inch of land but at the same time willing to give for use and occupation some plot retaining the ownership in his own lands. The immediate effect of this proposed piece of legislation will only mean that the landlord will not hereafter allow anyone to put up even a shed on his land for fear the owner of the shed will one day come forward to claim to have the title to the property being passed over to him. I am not now going into the details of the proposed legislation but am opposing it on its own principles and on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the objects and reasons revealed therein. The position of the നടപ്പുകാരൻ കുടിയാൻ will also become one of challenge to the authority of the landlord. For ever so many reasons the landlord will not like to continue the tenancy of any particular kudiyan but under this proposed legislation if the kudiyan properly pays up the rent, the discretion and freedom of the landlord in the matter of evicting him are being curtailed. After this legislation is placed on the Statute Book, I can say with certainty that landlords in Chittur will think a hundred times before leasing out their properties to tenants thus creating a situation which it will not be possible for this Hon'ble House to ease easily. The simple fact that such a law exists in Malabar should not blind us to the havoc that it will do here nor can be mooted on as an argument for its adoption here. Conditions in Malabar are quite different in many respects from those prevailing in Cochin State in general, and Chittur in particular. Jenmies, Kanomdars etc. are something unknown to Chittur unlike in Malabar. Even then the Jenmies' rights and the Kanomdars' rights have been adequately safeguarded by the Tenancy Regulation, and hence this proposed legislation is uncalled for at this stage. For the last two days Hon'ble Members have been hearing many speeches wherein the conditions prevailing in British India have not been asked to be taken as an index for the promulgation of any piece of legislation in the State, and hence it is incorrect to draw inferences and conclusions from conditions prevailing in Malabar to justify a piece of legislation for Cochin State. I appeal to the Hon'ble Members to reject this Bill at its first reading itself as they have done previously. With these words, on these grounds, and for these reasons, I oppose leave being granted to the introduction of the Cochin Tenants' and Kudiyirippu Bill.

Mr. President.—I think the Hon'ble Member in charge of the Bill should explain the principles of the Bill. That is the practice to be followed. Otherwise the discussion becomes lifeless.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ.— സർ, വെറും പാട്ടകുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ബിൽ ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വെറും പാട്ടകുടിയാന്മാർ അധികമായുള്ള ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ പ്രതിനിധി ഇതിനെ എതിർക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ, ഇതിനു മുൻപിലത്തെ സഭയിലെ പ്രതിനിധിയുടെ വാദപ്രതിവാദംകൊണ്ടു എനിക്കു ഒരുതരത്തിലും നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷെ ഈ അഭിപ്രായ മാറ്റത്തിനു കാരണം മെമ്പറുടെ മാറ്റമെന്നല്ലാതെ വേറെ കാരണമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുമില്ല. ഈ ബിൽ കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് വെറും പാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്ടുകുടിയാന്മാരെപ്പറ്റി വല്ല വിദ്വേഷവും വല്ലവക്കും ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ വിദ്വേഷം ഇല്ലായ്മചെയ്യണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ്. വളരെ ഉൽപ്പുദം ചില ജന്മികളുടെ കീഴിലുള്ള വെറുംപാട്ടക്കുടിയാന്മാർക്ക് അവർ കൃഷിചെയ്യുന്ന നിലങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായം ന്യായമായി അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഒരു കുടിയാൻ ഒരു വസ്തു ഒരു ജന്മിയോട് പാട്ടത്തിനു വാങ്ങിച്ചാൽ അതിൽ വളംചേർത്തു നന്നാക്കാനൊ, അങ്ങിനെ നന്നാക്കിയാലുണ്ടാകുന്ന ആദായം ശരിയായി അനുഭവിക്കാനോ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ജന്മി എന്നാണ് അതൊഴിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതെങ്കിലും അവസരത്തിൽ കുടിയാനോട് സപ്പല്പമായി വല്ല സ്വരച്ചേർച്ചയുമില്ലാതെവന്നാൽ ഉടനെ ജന്മി അവരെ ഉപദ്രവിക്കാൻതുടങ്ങുന്നു. അധികം താമസിയാതെ അടുത്ത മുൻസീഫ് കോർട്ടിൽത്തന്നെ പാട്ടമൊഴിയാൻ കേസ്സ് ഫയലാക്കുകയായി. അപ്പോൾ വെറുംപാട്ടക്കുടിയാനു ആ ഭൂമിയിൽ യാതൊരവകാശമില്ലാതായിത്തീരുന്നതും അവന്റെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ നിലയിലെത്തിച്ചേരുന്നതുമാണ്. പക്ഷെ ഈ ദുരവസ്ഥ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരാത്തവരായ കുടിയാന്മാരും ഇല്ലായ്കയില്ല. എങ്കിലും അധികം മറ്റുതരത്തിലുള്ളവരാണ്.

പിന്നെ കൃഷിചെയ്യാത്ത ഭൂമിയെപ്പറ്റി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ അധികം ആളുകളും വെറുംപാട്ടത്തിനു ഭൂമി ഏറ്റെടുത്തു അതിൽ വീടുണ്ടാക്കിത്താമസിക്കുന്നവരാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ പറമ്പു പാട്ടത്തിനേറ്റുവാങ്ങി അവരവരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു ഒരു കുടിലോ, ഒരു വീടോ ഉണ്ടാക്കിത്താമസിക്കുന്നവരാണ് കൊച്ചിയിൽ അധികം ജനങ്ങളും. അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകളോട് ജന്മികളുമായി സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലാതെവന്നാൽ കോടതിയിൽനിന്നു വിധിക്കുന്ന സംഖ്യ വാങ്ങി പുറത്തിറങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായിവരും. അങ്ങിനെ ഒരു വിഷമസ്ഥിതിയിൽ കുടിയാന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതു ഗവൺമെണ്ടിനു യോഗ്യതയല്ല. പ്രത്യേകിച്ചു ഇവിടത്തെ പരിതസ്ഥിതി നോക്കുന്നതായാൽ ഈ ബിൽ അത്യാവശ്യമാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ജന്മികളെക്കൊണ്ടു യാതൊരു വാശാനവും ചെയ്യിക്കാതെ വെറുതെ ഭൂമിയിൽ കയറിത്താമസിക്കുന്ന ഒരുതരം കുടിയാന്മാരാണ് ഇവർ. ഇതുകൂടാതെ കാണക്കുടിയാന്മാർ എന്നൊരു കൂട്ടരുമുണ്ട്. അവക്ക് ഫാൻറം-ാമാണ്ടിൽ സ്ഥിരാവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഈ നിയമത്തിൻകീഴിൽ സകല ശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ എത്രകാലം പ്രയത്നംചെയ്താലും ആ ഭൂമിയുടെ ആദായം അനുഭവിക്കാമെന്നല്ലാതെ കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അധികാരമില്ല എന്നുള്ളതു കൊച്ചീരാജ്യത്തു ഒരാക്ഷേപമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ആലോചിച്ചാണ് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നതു. ഇതു കൊണ്ടുവരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതിൽ, ഏതിരഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചില്ല. വെറും പാട്ടക്കുടിയാന്മാർ എല്ലാവരും ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇതിനേപ്പറ്റി അനേകം ദിക്കുകളിൽ ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതു് ഇതെല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏന്നുള്ള സംഗതിയാണു്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ, വെറും പാട്ടക്കുടിയാന്മാക്കു് നിലമോ, ഭൂമിയോ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം ജന്മികൾക്കു അവശതവരുന്നുണ്ടോ ഏന്നും നോക്കണം. ഈ ബിൽ ശരിയായി വായിച്ചിട്ടുള്ളവക്കു ഇതു മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. കുടിയാന്മാക്കു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പാട്ടസംഖ്യ വീഴ്ചവന്നാൽ യാതൊരാൾക്കും ഈ അവകാശമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ജന്മി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പാട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ കാലാന്തരത്തിൽ കിട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു വരുന്നപക്ഷം അതു കൊടുക്കാത്തവക്കു ഈ നിയമം ബാധകമാകുന്നതല്ല. ഇതിനുപുറമെ ജന്മിക്കു കിട്ടേണ്ട സംഖ്യ കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവകാശം ഈടുകൊടുക്കേണ്ട കാര്യംകൂടി ഇതിലുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ജന്മിക്കു ഒരുതരത്തിലും ഉപദ്രവകരമായ ഏതെങ്കിലും വിഷമസ്ഥിതി ഇതിലുണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതുയും നിർദ്ദോഷകരമായ ഒരു ബില്ലിനെ എതിർക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ മെമ്പർമാരുടെ മനഃസ്ഥിതി ഡെറുകൺസിലിയേഷൻ ബോർഡു് കൊണ്ടുവന്നാൽ അവകാശം ഇടിഞ്ഞുവീഴുമെന്നു വാദിച്ചതുപോലെ മാത്രമേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതിനെ എതിർത്ത സാമാജികന്മാരോടു ഗവൺമെൻറു ഭാഗത്തുനിന്നോ വല്ലതും പറയുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്കു് ഇന്നു നല്ല ശരീരസുഖമില്ലെങ്കിലും ഞാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതരത്തിൽ മറുപടിപറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നാശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരുന്നുകൊള്ളുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan.—I would ask the Hon'ble Member one question. There is a definition (1) (2) that improvement means chapter 2 of the Cochin Tenancy Regulation. I do not know what is meant by it. (Laughter).

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What is contained in chapter 2. That is all what is meant.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, Government regret that this Bill is not quite acceptable to them. It does not seem to be in the very interests of the lease holders for whose sake this Bill is attempted to be introduced. The idea contained in the Bill is that the cultivating verumpattomdar that is, an ordinary cultivating lease holder, irrespective of any consideration of the period of the tenure which he has held, whether it be one week, one year, 10 years or 20 years, should have a permanent right in the land so long as he pays what is known as fair rent. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

jenmi should have no right whatever to evict him until he defaults.

Mr. A. Sankara Menon.—Cannot such a limitation be introduced in the select committee stage?

Mr. Thomas Manjuran.—I suppose that such things are possible. But yesterday the Hon'ble Members seemed to take the position that such things are not possible. But I am not going to ignore the possibility of such a thing.

Let us consider this matter. The strongest argument that could possibly be advanced in favour of this measure is that a similar one has been recently passed in British Malabar. I do concede it is a relevant argument. But we have to consider the existing situation in the State. Before I refer to Malabar let me tell the Hon'ble Members a few words about our present position. As Hon'ble Members know the first Tenancy legislation that was carried out by this Government was in 1090. Certain specific and valuable provisions were introduced with a view to protect the rights of verumpattamdars, kanamdars and other tenants. This right of irredeemability of the verumpattamdars was not thought of then. About 13 years later the question of the revision of rights between the tenants and jenmies, particularly with regard to kanam panayams, came up for consideration in this House. I was a private Member of this House then. I had the honour to take part in the discussions and the matter was threshed out by this Council. I want to bring to the notice of this House that absolutely no reference was made to the verumpattamdars or the irredeemability of their rights then. What I mean to say is that two or three years ago when the question of relationship between tenant and the jenmi was receiving the attention of the whole State, when the matter was being very vigorously agitated both inside and outside the House, when it formed the subject matter of discussion on more than one platform in connection with the 1106 elections, this question of irredeemability of the verumpattamdar was never raised. Now what does that mean?

Mr. A. Sankara Menon.—I remember objections were raised with regard to the verumpattamdars then.

Mr. Thomas Manjuran.—One or two Honourable Members might have referred to it. But nothing was brought in any practical form in this House. No amendments were moved and no serious arguments were advanced for incorporating any provision in the bill that was eventually passed by this House regarding this matter. I do remember that the present Hon'ble

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Member for Pallippuram who then represented Trichur suggested that if we were going to give irredeemability to kanam panayam holders such right should also be extended to the verumpattamdars as well. But it was never considered as a serious consideration. That is what I mean.

The question is this. Is there in the State such a demand from the verumpattamdars as to justify this intrusion into the existing contractual rights between the jenmi and the verumpattamdar? That is the most important question from the Government's point of view. Hon'ble Members will at once concede that such a legislation as now proposed would constitute a serious inroad into the rights of the owners of the property as contra distinguished from the verumpattamdar themselves. I can quite imagine that occasions may arise when such intrusions may have to be made to meet important emergencies which cannot be met with otherwise. But this is not a matter which requires such action. The question is, has there been such a persistent and universal demand from the verumpattamdars of this State as to justify the Government's countenancing of this measure? That is the most important question that we have to consider. Obviously the Bill, as drafted, will be repelled by every Member of this House. No Member will allow, I believe, that a verumpattamdar who cultivates a piece of land, say for a week only, should be given a permanent right. I think even the Hon'ble Member who moved the Bill will also not allow it. The further question then is should the Government at this stage say that an attempt may be made to improve the Bill? The Government are not satisfied that there is such universal demand as to justify Government's countenancing the principle underlying this Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What is the form of the clamour that you want?

Mr. Thomas Manjuran.—The verumpattamdars whose interests are sought to be protected should demand that their interests should be protected by introducing a measure like this. Can the Hon'ble Member for Wadakancheri refer to any resolution passed by any considerable body of tenants anywhere in the State?

Mr. A. Eachara Menon.—Then by the time such a Bill is introduced they would have been ejected.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Have any newspapers advocated this cause?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran.—I am not aware of any newspapers either. Hon'ble Members may remember that when I was a private Member of this House I was taking keen interest in the tenancy question. I would invite any of the Hon'ble Members to refer to any passage from any speech made during this time not only by myself but by any other Member relating to this matter.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I can refer to the speech of the Hon'ble Member for Palluruthy.

Mr. Thomas Manjuran.—I repeat that so far as Government are aware there is no such demand.

Then there is another aspect of the matter to which I wish to refer. It is very doubtful whether the Bill is beneficial to the tenants themselves. There is a great difference between Cochin and Malabar. In Malabar I may inform the House a great percentage of the land is owned by big absentee landlords and the land is cultivated by kanamdars and verumpattamdars. In Cochin although a fair portion of the land is owned by institutions like the Devaswoms, the V. T. K. Estate and other big jenmies a very considerable portion of the land is owned by men of much smaller status, people who cannot be called jenmies but who own parcels of land but are not directly cultivating it. That is the situation here. Suppose this Bill is introduced. What will be the result? I have no doubt that a good portion of the land which is being cultivated by the tenants will be evicted. The middle class people are further likely to refuse to allow others to cultivate their land with the result that the tenant class is likely to suffer seriously. I may assure the Hon'ble Members that I am not exaggerating this matter at all. I beleave this would be a matter of practical politics if this law were introduced in the State. The very idea of introducing a Bill like this may lead to evictions.

Mr. P. Kumaran Ezuthassan.—The Government should stop it by a Proclamation.

Mr. Thomas Manjuran.—I do not know whether the Government will be justified in stepping in. If tenants were really suffering in the matter they would have seriously asked for it. There has been no such demand so far as the Government are aware. Considering all these facts, considering that the Bill is rather a revolutinary measure not justified by any demand on behalf of the parties sought to be affected, that the Bill if passed is likely to bring the poor tenants into trouble,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that the conditions in Cochin cannot be equated to the conditions in Malabar, considering all these aspects of the matter, Government do not feel justified in countenancing a measure which admittedly is an inroad into the contractual relationship between the land owner and the tenant. In this particular matter Government regret that they cannot see eye to eye with the Hon'ble Mover.

Mr. A. Sankara Menon.—What about renting business?

Mr. Thomas Manjuran.—In connection with that I may say a word before I conclude. There is machinery provided in this Regulation on the parallel of the Malabar Tenancy Act of 1929 which I suppose would lead to innumerable suits. If any body would be profited, it would not be the poor tenant but the lawyer. In every case fair rent has to be fixed by a court. Then alone it would be conclusive. With regard to every little tenancy courts of law will have to decide the rent with the result that by the time fair rent is decided, I suppose the poor tenant would have mortgaged in advance the permanency in the right that he is going to get. Government regret that they cannot accept the Bill.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ അവർകൾ വാസ്തവത്തിനു വിരുദ്ധമായ ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നതിനു ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം വെറുംപാട്ടകുടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ അവരിൽനിന്നും പ്രക്ഷോഭണമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ഗവൺമെൻറിലേക്കു നിവേദനമൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുമാണ്. അതു വാസ്തവമല്ല. കുടിയാൻ റഗുലേഷൻ ഭേദഗതിബിൽ സിലക്ട് കമ്മറിയുടെ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ—ഇപ്പോഴത്തെ ലാമെമ്പറും ആ കമ്മറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു—വെറും പാട്ടക്കാരുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം കമ്മറിയുടെ മുൻപാകെ ഹാജരായി അവർക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നകാര്യം വളരെ ബലമായി നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ സിലക്ട് കമ്മറിയിൽ ഞാനും മിസ്റ്റർ കെ. ടി. മാത്യുവും അവരുടെഭാഗം വാദിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ, അന്നു കാണകുടിയാന്മാരുടെ അവകാശത്തിനായിരുന്നു പ്രധാനവാദം; അതെങ്കിലും തല്ക്കാലം സാധിക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചു ഞങ്ങൾ വെറുമ്പാട്ടകുടിയാന്മാരുടെ സ്ഥിരാവകാശവാദത്തിനു നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല. കാണകുടിയാന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നതിലും മുമ്പു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതു വെറുമ്പാട്ട കുടിയാന്മാർക്കാണ്. അവരാണ് വസ്തുക്കൾ പ്രയത്നിച്ചു നന്നാക്കുന്നവർ. വെറുമ്പാട്ടകുടിയാന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധി കുടിജന്മികളല്ലാ കാണകുടിയാന്മാരാണു്. അതു കഷ്ടമെന്നോ പറയാനുള്ളൂ. മലബാറിൽ ഇവിടത്തെ മാതിരി കുടിയായ്മയുടെ സ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

Mr. Thomas Manjuran.—Is there a law like this in Travancore?

Mr. K. Ayyappan.—There should be one there also.

മലബാറിലും തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമൊക്കെ മിക്കവാറും കുടിയായ്മക്കടസ്ഥിതി ഒരേപ്രകാരത്തിലാണു്. മലബാറിൽ വെറുമ്പാട്ടകുടിയാന്മാക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുത്തതുപോലെ ഇവിടേയും കൊടുക്കാം. മലബാറിലും കാണകുടിയാന്മാർ വെറുമ്പാട്ടകുടിയാന്മാക്കു സ്ഥിരാവകാശത്തിനു അനുകൂലികളല്ല. വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ബില്ലിൽ ജന്മിമാക്കു വിഷമം നേരിടാതിരിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം ചെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലു് എക്സ്പ്രാപ്രിയേറ്റഡ് ആണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാ വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാക്കും സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഏതാനും കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള കുടിയാന്മാക്കെങ്കിലും സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കണ്ടതാണു്.

ജന്മികൾ കുടിയാന്മാരെ എല്ലാം ഉടനെ ഒഴിപ്പിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലു് കുടിയാന്മാക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യുമെന്നും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതു സാരമുള്ള വാക്കുമല്ല. അതിനെ തടയാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ ഗവൺമെൻറിനു സാധിക്കും. ആ കാരണം പറഞ്ഞു ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കേണ്ട ഒരു ആവശ്യവും ഇല്ല.

ലാമെമ്പരുടെ വാദത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാർ പ്രക്ഷോഭണം നടത്തിയതു പോരാത്തതുകൊണ്ടാണു് അവക്കു സ്ഥിരാവകാശം കിട്ടാഞ്ഞതു് എന്നാണു്; അവർ ലഹളകൂട്ടണം കയക്കണം എന്നാ സൂചനയാണു് അദ്ദേഹം കൊടുത്തതു്. ഏതായാലും അതിനൊന്നും വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാക്കു ഒരുക്കമില്ല. സമാധാനമായ വാദംകൊണ്ടു് അവകാശം സമ്പാദിക്കണമെന്നോ അവക്കുദ്ദേശമുള്ളൂ. വലിയ പ്രക്ഷോഭണം ഉണ്ടാക്കാനും അവക്കു സാധിക്കയില്ല. അവർ അത്ര സാധുക്കളും വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവരുമാണു്. ന്യായമായ ഒരു കാര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ഗവൺമെൻറു് പ്രക്ഷോഭണത്തിനു കാത്തിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

Mr. Thomas Manjuran.—My Hon'ble friend seems to think that a tenant who has made improvements can be evicted without paying full value for such improvements. Under the existing law, it is next to impossible for any jenmy to evict any tenant who has made any substantial improvements in the land.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

If you look at the statistics it will be found that the number of tenants evicted from parambas will be infinitesimally small.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അതു മറിച്ചു പറയണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ജന്മിക്കു പാട്ടം കിട്ടാതായാൽ മാത്രമേ എവിക്ഷന്ന് അധികാരം പാടുള്ളൂ എന്നാക്കണം. ജന്മി ഒഴിപ്പിയ്ക്കുന്നില്ലല്ലോ അതുകൊണ്ടു സ്ഥിരാവകാശം എന്തിന് എന്നു ചോദിയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

Mr. K. Ashtamoorthi Nambudiripad.—I rise to oppose this Bill. I do not propose to make a long speech because the case of the jenmies has been very ably presented by the learned Government Advocate.

Mr. A. Narayana Menon.—I rise to support the motion. The position of the Government has been explained by the Law Member but that does not seem to give the position that the Government had adopted in the past. Our Government had come to the rescue of the verumpattomdars when there was necessity for it. Let us take the Cochin Thirumala Devaswom. During the days of Mr. Madhava Rao there were numerous cases of melpattom tenures granted by the Government. But once the Government was apprised of the fact that the old tenants were not given the time or opportunity to take out renewals on reasonable terms, the Government cancelled the melpattom tenures even at the risk of suits for damages being launched against the Devaswom. By this sympathetic act the old tenants were given the option to take out renewals on terms similar to those which the melpattomdars had accepted. Again, prior to the passing of the Tenancy Regulation to stem the tide of eviction suits there was a Proclamation. If we look into the terms of the Proclamation, we find that the proclamation took in even verumpattomdars. So, all along the policy of the Government had been to protect the interest of the, verumpattomdars whenever necessary. That there is no cry at present from the verumpattomdars against eviction is probably a very reasonable contention. One of the chief reasons for that will be found in the Tenancy Regulation which makes liberal provisions for the award of value of improvements to the tenant. If a big jenmy gets proper rent, I don't see any reason why the poor tenant should be evicted. Very few landlords will resort to it either. If verumpattom tenants are given permanency of tenure they stand the chance of raising loans, say for instance, from the Land Mortgage Bank whenever necessary and to liquidate their debts. Permanency of tenure will encourage them to improve lands. If there are any defects in the Bill, they can

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be gone through during the select committee proceedings. I submit that the reasons advanced against the Bill are not at all sufficient to reject it. Whether there is demand for a Bill of this nature just at present, has no doubt to be considered by the Select Committee. I support the motion for referring the Bill to a Select Committee.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.— സർ, ഈ ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിറ്റൂർ മെമ്പർ എതിക്കുമെന്ന് ഇതിനുമുമ്പു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഗവമ്മെണ്ടുഭാഗത്തു നിന്ന് ഇതു് എതിക്കുന്ന സംഗതി ഒരു ഷാക്കായി എനിക്കു തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ബിൽ കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട് നെല്ലായി മെമ്പർ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിന്റെ ഒരു പകർപ്പാണ്. അതു് അവതരിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ അന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു് അതു സ്വീകരിച്ചു് സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു. അതിൽ നെല്ലായി മെമ്പറും ഒരു കമ്മിറ്റി മെമ്പറായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ നിയമസഭയിൽ മുഴുവൻഭാഗവും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു് അന്നത്തെ കമ്മിറ്റിക്കു തോന്നിയതുകൊണ്ടു് അതു നെല്ലായി മെമ്പർ പിൻവലിച്ചു.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I have to correct the statement. The time was extended by one year.

Mr. President.—What was the time given?

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—The time originally given was three months. This was extended by one year. There was a Select Committee appointed. They appointed a sub-committee to prepare a questionnaire and at the next meeting it was resolved that the Bill should be withdrawn. Leave was given under Standing Order 44 to withdraw the Bill.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ.— ആ ബിൽ അന്നത്തെ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു പോയതിനുശേഷം അന്നത്തെ ചെയർമാൻ ദീനത്തിൽ കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു് വെറൊരു ചെയർമാൻ വന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, ചെയർമാൻ ദിവാൻജിയാകയും, ദിവാൻ പേഷ്കാർ ചെയർമാനാകയും ദിവാൻ ചെയർമാനാകയും ചെയർമാൻ ദിവാനാകയും മറ്റും ഉണ്ടായി. അങ്ങിനെ മൂന്നുനാലു മാറ്റവും മറിച്ചിലും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു് അന്നത്തെ കമ്മിറ്റി ശരിക്കു നടന്നില്ല. അതിനിടയ്ക്കു കൌൺസിലിന്റെ കാലവും കഴിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കേ അന്നത്തെ കൌൺസിലിന്റെ കാലാവധി ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കുകൂടി നീട്ടുക ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ചു് ശരിയായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിനു സമയം പൊരെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അതു move ചെയ്യാതെ പിൻവലിച്ചു. ബിൽ ഞാൻ പിൻവലിച്ചതുകൊണ്ടു് കുടിയാന്മാർ എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. കുടിയാന്മാരുടെ ആക്ഷേപമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ലാമെമ്പർ പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President.—In this connection I should like to make one observation. When I read the Rules and Standing Orders of this Council, it struck me as rather curious. In the Legislative Assemby and all the legislatures in India there is a provision for referring important Bills for eliciting public opinion and such a provision is wanting in our Rules and Standing Orders. It is well understood that on a measure of an important nature dealing either radically with the existing Land Revenue system or with the caste systems or the social customs and things like that the procedure of a Select Committee becomes very prolonged and cumbersome and costly. If a Select Committee is appointed they will have to appoint a sub-committee, and prepare a questionnaire to elicit public opinion. It is to avoid all this waste of public money and time that the effective procedure of referring such Bills to elicit public opinion is provided for in other Legislatures. Obviously, a measure of this nature which certainly brings about a very important change in the existing Land revenue system ought to be sent out for public opinion. If public opinion had been elicited Government would not have reason to find they have no evidence. I think Government are going to make an amendment to the rules and standing orders. I would suggest that pending the incorporation of an amendment in our rules and standing orders even on this Bill, if it is the intention of the House I would undertake to circulate this by executive action and after receipt of public opinion the Hon'ble author of the Bill will be at liberty to move whether it should be referred to the Select Committee or not. It will also save the time of the Select Committee if later on appointed. If once public opinion is elicited there will be no need to call for evidence.

Mr. T. K. Nayar.—That will do.

Mr. President.—By executive action it can be circulated for public opinion. Is it not?

Mr. Thomas Manjuran.—There is nothing preventing the Government from doing it.

Mr. President.—I think a motion of this nature does not lapse by the prorogation of a session. The only point is that this motion can be kept pending until public opinion is available to the Members. Under Standing Order 26 the Member may move that we pass on to the next item.

Mr. T. K. Nayar.—Then this will pass over.

Mr. President.—The Hon'ble Member can simply say that he does not move for reference to a Select Committee. He is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at perfect liberty to move for this later on. It has only to be introduced in the Council. Government will not oppose the motion that the Bill be read in Council. If it is the intention of the House to allow the Government to circulate it by executive action for public opinion and not to refer to a Select Committee at this stage Government will not oppose the introduction of the Bill. Therefore the Bill can be introduced in Council. Then by executive action it can be circulated.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I accept the valuable suggestion thrown out by the Hon'ble President and at this stage I only move that the Bill be read in Council.

Mr. President.—I think we will have to give a fairly considerable time for getting public opinion. It is usual when sending out the circular to public bodies to fix a time within which they should send in their opinions. I think it is reasonable to fix it as six months. The Government will make out a list of the leading men and representatives of public bodies to whom the Bill has to be circulated.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—It ought to be clearly understood that when the House carries a motion for sending the Bill for public opinion nobody is committed to anything.

Motion that the Bill be read in Council was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Tenancy and Kudiyiruppu Bill".

Mr. President.—The understanding is that the Bill will be circulated by the Government and those invited to offer their opinion will do so in six months.

The House rose for lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-15 p. m. with the Deputy President (M. R. Ry. A. Sankara Menon Avl. B. A. & B. L.) in the Chair.

The Cochin Free Compulsory Primary Education Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, in moving the introduction of the Free Compulsory Primary Education Bill, I feel I have to place before the Hon'ble House a few salient facts concerning the position that primary education ought to occupy in a scheme of Education of any civilised form of Government.

"Universal primary education is one of the foremost duties of the State for "the capital of a country does not consist in cash or paper but in the brains and bodies of the people who inhabit it." That the emancipation of the masses from illiteracy is a prime condition of self-defence,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly